

Listen to the music....

Zaterdag

Wat duurde dat lang hè vanmiddag? Wij een diepte investering gedaan in herkenbaarheid van de leiding, (al spreekt onze onzekerheid over wie hier de leiding heeft boekdelen) komt de bus te laat! Zo raakt u natuurlijk nooit overtuigd van onze betrouwbaarheid. Waar geeft u uw vlees en bloed aan mee! Geloof ons, wij konden er echt, echt, echt niets aan doen! Wij hebben ook zelden zo'n gestreste chauffeur gezien. Door alle toestanden kwam hij trouwens ook nog in de problemen met zijn tachograaf. Dus uw nazaten hebben ook nog een kwartier in een stilstaande bus gezeten omdat hij niet verder mocht. Nou ja, de vertraging bood u wel even gelegenheid om elkaar wat beter te leren kennen. Wij verwachten dan ook dat alle ouders vanavond gezamenlijk gebarbecued hebben om de eenzaamheid te vergeten. Wij hebben toch altijd weer medelijden met al die mensen die achterblijven in Zoetermeer. Wij gaan lekker weg en wij zijn niet eenzaam hoor!

Een beetje later dan gepland zijn we er toch gekomen. En inmiddels is alle "leed" alweer vergeten want: We zijn er weer! En weer in Bergeijk, toch wel één van onze favoriete gebouwen. Bos dicht bij, goed ingericht, geen hinder van anderen (en zij niet van ons), mooi speelveld, wat wil je nog meer!

De eerste dag is altijd een beetje wennen aan elkaar. De kennismakingsspellen worden niet door iedereen evenveel gewaardeerd, maar blijken verderop in de week altijd erg nuttig. Vervolgens natuurlijk de kampdoop en de eerste kampmaaltijd (macaroni dit jaar). Dat ging er goed in. Na het eerste corvee voor het eerst naar het bos voor het douanespel en het zaklampspel. We gaan meteen voor het volledige pakket vandaag.

Corvee was hilarisch vandaag. Het is altijd mooi om een kampkind in de keuken te zien staan terwijl hij verkondigt dat hij echt, echt, echt klaar is met corvee. En dan iemand van de leiding met een rood hoofd ernaast die in opperste verbazing naar een vieze pan kijkt en wanhopig roept: Maar dit is toch niet schoon? En dan de achteloze blik opzij en het met volle overtuiging gegeven antwoord: "Nou, ik vind van wel." Briljant! Wat je niet ziet bestaat niet..... Oké, de opmerking daarna: "Zo ziet het er thuis altijd uit", zou in ieder geval één ouderpaar zorgen moeten baren. Maar misschien vergist hij zich wel 😊....

Nou, wij maken ons op voor een korte nacht. Zaterdagavond is meestal niet de avond waarbij het snel rustig is. Maar de tijd zal het leren.

Tot morgen,

Henk, Daniëlle, Tom, Sonja, Sander, Sarah, Simon, Sheila, Ruben, Lonneke, Edwin, Bas, Koen, Jurgen

